

givning bestemme af, hvorledes Flertallet stiller sig; men naar der foreligger det Spørgsmaal, om det er nyttigt at stemme for, at en Sag skal gaa videre eller ikke, naar jeg i Forveien veed, at Flertallet sætter sin Mening, som det har udtalt, igjennem, er Sagen en anden. Andet har jeg ikke sagt. Jeg stemmer efter min Overbevisning, og Ingen skal kunne paavise om mig, at jeg har ladet mig forskælle, fordi jeg stod overfor mine Kollegaer i Flertallet. Det er en Yselse, som er mig aldeles fremmed. Der var en af de Bemærkninger, som blev gjort af det ærede Medlem for Veile Amts 3die Valgkreds (Th. Nielsen), som jeg dog vil sige et Par Ord om. Jeg har nemlig opfattet Lovforslaget anderledes end han, navnlig efter at have læst Motiverne. Jeg har troet, at det, der stod i Motiverne om, at det skulde være et Regulativ for hver Kreds, hvilket var saaledes, at det tog Hensyn til Kredens særlige Forhold, betød, at Ministeren og Skoleraadene skulde være enige derved. Derved troede jeg, at der laa et Forbehold, og at der maatte være en Mulighed for at tage det rette Hensyn til Fordelingen til Lærerne (Th. Nielsen: Det er urigtigt!) Saaledes har jeg opfattet Forholdet, men det kan jo gerne være, at det er en Misforstaaelse. Dette Punkt i Lovforslaget kunde jo dog i alt Fald blive Gjenstand for en Retteelse (Th. Nielsen: Det er umuligt, der kan ingen Forandring ske der!). Det er dog ikke rigtigt at sige, at man ikke kan forandre et Lovforslag; vi have set Lovforslag komme ind her, hvoraf der ikke blev Andet end Titelen tilbage, og jeg skulde derfor mene, det er urigtigt at sige, at denne Forandring er umulig. Hvilken Forskjel er der paa at sætte noget Nyt ind og at foretage en Retteelse? Efter min Overbevisning retter man jo netop, naar man sætter noget Nyt ind. — Jeg skal dog ikke opholde mig længere derved, thi det er blot at spille Tiden. Jeg fandt mig foranlediget til at sige et Par Ord paa Grund af en Bemærkning af min ærede Sidemand til Venstre (Kjer), som jeg ikke vilde have skulde staa uimodsagt, saaledes at man kunde mistænke mig for, at jeg var gaaet ud af mit gamle Skind. Jeg staaer nu, saaledes som jeg altid har staaet og altid vil vedblive at staa, saalænge jeg er her, lige overfor Flertallet; jeg retter mig efter, hvad jeg tror, der er klogt og rigtigt, uanset om det er Mange eller Faa paa min Side. — Jeg skal endnu kun gjøre en Bemærkning i Anledning af, hvad der blev udtalt af den ærede Finansminister. Den ærede Finansminister sagde, at han for sit Vedkommende ifjor tillod, at der kom en Sum paa Finansloven til Understøttelse for de mest trangende Skolelærere, men at det kun skete, fordi der da ikke var noget andet Middel til at faae denne Traug afhjulpen. Dersom Situationen imidlertid skrider saaledes frem, at dette Forslag forkastes, og at der ikke kommer noget nyt Forslag frem — som bekendt

kan der dog nu komme Forslag frem i samme Samling om en Sag, der tidligere har været for, hvilket ikke før har været Tilfældet, og det har altsaa ikke nu saa stor Betydning at forfaste et Forslag, — men den almindelige Bevidsthed, saa vel hos Regjeringen som i begge Rigsdagens Afdelinger, gaar ud paa, at der bør gjøres Noget for at lette Skolelærernes Stilling, ere vi jo stillede akkurat som ifjor. Derfor mener jeg, at man paa ingen Maade skal tro, at man ikke skulde kunne faae Regjeringens Tilslutning til at faae en Sum sat ind paa Finansloven, naar der ikke er noget som helst andet Middel til at faae det absolut Nødvendige udført. Jeg kan saaledes i min Stemmegivning ikke lade mig bestemme af den Udtalelse, der kom fra den ærede Finansminister, og dette har jeg dog villet tillade mig at bemærke her. — Det forekommer mig for Resten, at en Yttring af det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds (S. A. Hansen) — rigtig nok var det en Underhaandens-Yttring — kunde synes at antyde, at han havde en Formodning om, at Finansudvalget vilde komme med et saadant Forslag. Dette vilde glæde mig meget, thi jeg var jo da fritagen for at indfri det Løfte, jeg har gjort. Naar jeg fremkom med et saadant Forslag, kunde det maasse være, at det i Henhold til Situationen netop af den Grund havde en mindre Udsigt til at gaa igjennem, end det ellers i og for sig kunde have. Det skulde derfor glæde mig høiligt, om jeg havde forstaaet det ærede Medlem for Svendborg Amts 3die Valgkreds rigtig under de fmaas Tilraab, han fremkom med under Ministerens Foredrag. — Jeg skal isørigt ikke opholde Thinget længere; det vilde være til ingen Verdens Nytte.

Conseilspræsidenten og Finansministeren (Strup): Det er meget muligt, at det for den ærede Rigsdagsmand staaer ganske som Et og det Samme, enten der har været forelagt et særligt Lovforslag, behandelende dette Emne, eller der ikke har været forelagt et saadant; men jeg kan forsikre den ærede Rigsdagsmand om, at det for mig ikke staaer som Et og det Samme. Dette er Et. — Dernæst vil jeg tillade mig at gjøre opmærksom paa, at den ærede Rigsdagsmand formodentlig ikke har forstaaet, hvad jeg før udtalte. Jeg udtalte, at der efter min Formening ikke er nogen Grund til at give et Dyrtidsstillæg til Skolelærerne af Statskassen, men at der er særdeles megen Grund til at give Skolelærerne en bedre Lønning, end de nu have. Naar dette Thing har afvist Behandlingen af et selvstændigt Lovforslag, gaaende ud paa at betynde en Forbedring i Skolelærernes Lønning, har det imidlertid derved efter min Opfattelse erkjendt, at der ikke er nogen saa stor, nogen saa paatrængende Nødvendighed for at forbedre Skolelærernes Stilling, at det skulde være forsvareligt at gjøre det ad den ganske